

избѣжно е трѣбовало да влѣзе и въ нумизматиката. Въ това врѣме се появяватъ и арабскитѣ разкази за българитѣ. И въ тѣхъ името се възпроизвежда по склада на източнитѣ езици. Най-сегнѣ самитѣ българии приносятъ името си *блггаръ, блггары*.

Слѣдъ като установява така, кое произношение е по-вѣрно, руското или чуждото, Флоринскій пристѣпиа и къмъ самия етимологиченъ съставъ на името българинъ и полага, че може да има двоякъ произходъ „смотря по тому, *городъ ли назывался по народу, или народъ по городу*.“ *Возможно е било и едното и другото. „Если слово Блггаръ первоначально было употреблено въ смыслъ народа, то основу словообразованія въ немъ должны составлять первые четыре буквы — блгг, а послѣднія три (арг) могутъ быть разсматриваемы какъ опредѣлительное окончаніе*“. Окончанията на аръ и арь въ сѣществителнитѣ сж една отъ най-старитѣ форми на словообразуваніето още въ родоначални индоевропейски езикъ. Въ тоя послѣдния кореньтъ аръ е ималъ слѣдното значеніе: „1) *ар* — поднимать, возвышать, возбуждать, производить, заниматься чѣмъ либо (ремесломъ), отправлять что; 2) *ar* — достигать, равняться, доставать, подпадать, найти кого или что, угодить“. Въ едното и другото значеніе таа дума е сѣществувала въ санскритския езикъ. Отъ нея въ грѣцкия езикъ имаме *ἄρ, ἄρως*, възбуждамъ, произвеждамъ, лат. *ar-ior*, възвишавамъ се, подигамъ се, възлѣзвамъ; тукъ се отнася и санскр. *ага, ага*, прѣвѣзходенъ и пр., гр. *ἄριστος*. Въ связи съ сѣществителнымъ, этою приставкою аръ опредѣлялось знаніе, способность, искусство, дѣйствиѣ. Такъ образовались санскрит. слова: *gnāt-ar, j-nāt-ar* — знатокъ, знающій челоѣкъ, експертъ, поручитель, порука, по славянски было бы знат-аръ. Ср. и *ghvāt-ar*, зват-аръ, зватель; *dāt-ar* дат-аръ, датель, даватель, дающій, гр. *δοτήρ*; *rakt-ar*, пекаръ, лат. *cocī-ar* варитель; *pāt-ar* лат. *pot-or*, пьющій; *māt-ar*, ваятель, художникъ, творецъ, *vaidt-ar, vatt-ar, vīd-ar*, тотъ кто знаетъ, видитъ, лат. *vis-or*. Въ славянскомъ языкѣ по тому же принципу образовались весьма много сѣществителныхъ, обозначающихъ мастерство, знаніе, дѣйствиѣ, такъ напримѣръ: *пах-аръ, знах-аръ, ток-аръ, стол-аръ, слес-аръ, рат-аръ, вертоград-аръ, глав-аръ, боч-аръ, пек-аръ, звон-аръ, гонч-аръ, кол-аръ, гусл-аръ* и т. д. Въ примѣненій къ слову *Блгг-аръ* окончаніе аръ могло также обозначать свойство, искусство, способность, опредѣляемая въ частности первою половиною слова — *блгг*.“

По-мѣчно е да се каже, поради отсѣтствието на гласнитѣ, какво би могло да значи послѣдната дума. „Возможно что оно имѣло здѣсь смыслъ *блага*, т. е. добра, имущества, достатка, счастія. При такомъ производствѣ *Блгг-аръ* соотѣтствовало бы возможной формѣ *благаръ, благарь*, т. е. челоѣкъ достигшій богатства, богатый, созидающій благо, богатъ, соотѣтственно слову *боляръ* — большой челоѣкъ, аристократъ — *боляринъ*“. До такова значеніе дохаждаме, ако смѣтаме, че блггаръ е било първоначално името на народа. Ала ако приемемъ втората възможность, именно че блггаръ е било първень топографско име, тогава се получава други смислъ, а именно слѣдующиятъ. „Въ этомъ случаѣ“, казва Флоринскій, „оно могло